

Rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 07.01.1963, sp. zn. 4 To 624/62, ECLI:CZ:KSOS:1963:4.TO.624.1962.1

Číslo: 27/1963

Právní věta:

Za nekalý způsob obživy ve smyslu § 203 tr. zák. nutno považovat, dává-li se pachatel podporovat a vyživovat svými známými, vypůjčuje-li si drobné peněžité částky, které nevrací, tedy živí se vlastně skrytou žebrotou.

Soud: Krajský soud v Ostravě

Datum rozhodnutí: 07.01.1963

Spisová značka: 4 To 624/62

Číslo rozhodnutí: 27

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Příživnictví, Recidiva zvláště nebezpečná, Ukládání trestu

Předpisy: 140/1961 Sb. § 203
§ 242

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obžalovaný H. jako hornický brigádník měl již od nástupu špatnou pracovní morálku, takže během roku 1961 zameškal neomluveně 117 pracovních směn, a v r. 1962 v lednu 4, v únoru 21, v březnu 7, v dubnu 6, v květnu 18 a poté zaměstnání svévolně opustil. Odešel do Českého Těšína, kde se soukromě ubytoval a živil se jednak tím, že se scházel se svými kamarády, kteří mu kupovali jídlo, alkoholické nápoje, platili za něj vstupné do různých podniků, do biografů, vypůjčoval si drobné peněžité částky, které nevracel, apod. V několika případech zašel obžalovaný za svým otcem, který mu poskytl stravu. Jinak obžalovaný se zdržoval téměř denně v různých nočních podnicích a zde požíval alkoholické nápoje.

Za to byl obžalovaný rozsudkem okresního soudu uznán vinným trestným činem příživnictví podle § 203 tr. zák. a odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání pěti (5) měsíců.

Krajský soud v Ostravě odvolání okresního prokurátora a otce obžalovaného zamítl.

Z odůvodnění:

Krajský soud v Ostravě přezkoumal napadený rozsudek, jakož i řízení jemu předcházející, po

výslechu obžalovaného a vlastním zhodnocením důkazů, které provedl soud prvního stupně, neshledal podaná odvolání důvodnými. Námitky otce obžalovaného neobstojí. Z výpovědi obžalovaného, že jediným důvodem meškání směn byla snaha dosáhnout rozvázání pracovního poměru a v žádném případě neuváděl zdravotní potíže, vyplývá, že uváděné potíže nervové a zdravotní jsou vykonstruovanou obhajobou ve snaze odvrátit od sebe nebezpečí trestního postihu. O správnosti tohoto závěru svědčí i výpověď obžalovaného, v níž uvedl, že bude dělat jakoukoliv práci, že však na šachtě pracovat nechce. Je tedy i z této výpovědi patrné, že jediným důvodem pracovní nekázně obžalovaného byla snaha dosáhnout rozvázání pracovního poměru. Na schopnost obžalovaného k práci je třeba pak dovodit i ze zjištění, že obžalovaný např. v září 1962 pracoval 14 dnů jako brigádník u Pozemních staveb v Trinci a též pracoval příležitostně u soukromých stavebníků. Neobstojí tedy námitky otce obžalovaného, že důvodem meškání směn jsou zdravotní potíže obžalovaného. Jeho liknavost v práci lze dovozovat i z toho, že obžalovaný několikrát vystřídal různá pracoviště. U veřejného zasedání obžalovaný, když byl dotázán, zda uváděl jako důvod zameškávání směn zdravotní potíže, uvedl, že nikoliv. Je proto nepochybné, že obžalovaný v době od 3. 10. 1962 do dne, kdy byl vzat do vazby, byl zcela bez finančních prostředků a právě proto, že se mu nedostávalo peněz, odprodal oděvní svršky, takže mu zůstalo pouze šatstvo, které měl momentálně na sobě. Avšak ani tento výtěžek prodeje mu k živobytí nestačil, a proto byl odkázán na to, co mu jeho známí kamarádi poskytl, ať již šlo o jídlo, alkoholické nápoje anebo poplatky jako vstupenky do kina a různých podniků.

Je však třeba povšimnout si i způsobu života obžalovaného, který téměř denně vysedával v nočních podnicích a oddával se pití alkoholických nápojů. Nepochybil proto soud prvního stupně, když na základě provedeného dokazování dovodil, že obžalovaný se soustavně vyhýbal poctivé práci a prostředky k obživě opatřuje si skrytou žebrotou, tedy nekalým způsobem. Nekalost je třeba spatřovat především v tom, že se nechal vyživovat svými známými. Další zdroj příjmů obžalovaného činily drobné peněžité půjčky, které obžalovaný nikdy nevracel, kterýžto způsob získávání finančních prostředků je třeba označit za součást nekalého zdroje obživy.

Soud prvního stupně přihlédl však ke všem rozhodným okolnostem při výměře trestu, hodnotil stupeň společenské nebezpečnosti spáchaného trestného činu, míru zavinění obžalovaného a hodnotil též osobu obžalovaného se všemi jeho klady i nedostatky. Bez povšimnutí nelze nechat zjištění, že obžalovaný již v roce 1960 dostal se do konfliktu s trestním zákonem pro trestné činy krádeže a tehdy s ohledem na jeho nezávadný způsob života mu byl uložen podmíněný trest odnětí svobody, když jeho činnost byla posuzována jako vybočení z mezí jinak řádného života pracujícího člověka. Obžalovaný si však nevzal z prvního odsouzení ponaučení a v roce 1962 se opět dostal do rozporu s trestním zákonem, pro trestný čin krádeže, avšak též pro závažný trestný čin pohlavního zneužití podle § 242 odst. 1 tr. zák. Avšak i tehdy soud ve snaze obžalovanému pomoci, uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců na zkušební dobu 3 roků. Obžalovaný však místo, aby bezvadným způsobem života a především dobrou pracovní morálkou prokázal, že je hoden důvěry, kterou mu společnost poskytla ve formě podmíněného odsouzení, přestal pracovat vůbec a oddal se pochybné zábavě a pochybnému způsobu života.

Správně proto soud prvního stupně dovodil, že osoba obžalovaného neskýtá žádné záruky pro závěr, že by nyní bylo možno dosáhnout jeho trvalé nápravy a převýchovy podmíněným trestem a výkon trestu odnětí svobody již podmíněně neodložil. Je však třeba souhlasit se závěry soudu prvního stupně i pokud jde o délku uloženého trestu odnětí svobody, když je třeba míti na zřeteli, že obžalovaný je ve výkonu trestu poprvé, že je narozen v roce 1944 a dopustil se tedy trestného činu ve věku blízkém věku mladistvých a též, že nepochybně dojde k přeměně dříve uloženého trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců, takže na osobu obžalovaného zde bude působeno nepřetržitě po dobu 17 měsíců výkonem trestu, kterýžto trest považuje i odvolací soud za dostatečně způsobilý k zajištění účelu trestu. Nebylo proto shledáno důvodným odvolání okresního prokurátora, ani odvolání otce

obžalovaného a obě podaná odvolání byla zamítnuta.